

עפ"ג 38777/12/14 - עאסם רשק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני: כב' השופט אהרן פרקש, סגן נשיא
כב' השופט משה יועד הכהן
כב' השופטת עירית כהן

המעורר עאסם רשק (אחר/נוסף)
ע"י ב"כ עו"ד אוסאמא חלאבי

נגד מדינת ישראל
המשיבה ע"י ב"כ עו"ד פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

לפנינו שני ערעורים על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ד' פולוק), מיום 11.11.14.

המעורר בעפ"ג 38711-12-14 עאסם רשק (להלן: "**עאסם**") היה נאשם 1 בתיק דלמטה.

והמעורר, בעפ"ג 45159-12-14, אחמד רישק (להלן: "**אחמד**") היה הנאשם 2 באותו תיק.

המעוררים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של ניסיון גניבה בנסיבות מיוחדות, עבירה לפי סעיף 384(א)(1) + 29(ב) ו- 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), וכן בעבירה של ניסיון פגיעה במתקן בזק, עבירה לפי סעיף 1 + 29 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב - 1982 בתוספת סעיף 25 ו- 29 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן שבו הודו שני המעוררים, בתאריך 18.10.12 בשעה 09:55, במתחם שנלר שברח' מלכי ישראל ירושלים, חתכו המעוררים באמצעות מסורית ומספרי ברזל, כבל תקשורת מנחושת שהיה מחובר לעמוד טלפון השייכים לחברת בזק. באותן נסיבות המעוררים נתפסו בכף על ידי שוטרים שהוזעקו למקום. המעוררים הודו כי ניסו לגרום נזק למתקן בזק במעשיהם.

על עאסם הוטל עונש של שישה חודשי מאסר בפועל ויום אחד. כן הופעל נגדו מאסר על תנאי של שלושה חודשים מת"פ 38405-06-10 של בית משפט השלום בירושלים, כך שחודשיים מתוכו יהיו במצטבר, וחודש אחד בחופף, באופן שעאסם ירצה בסך הכל 8 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו; 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע.

על אחמד הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ויום, וכן מאסר על תנאי לתקופה זהה.

בית המשפט קמא ציין את העובדה שהמערערים הופנו לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש, ושירות המבחן המליץ להטיל על כל אחד מהם מאסר בפועל במסגרת עבודות שירות. עוד ציין כי על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות לגבי עאסם, הוא אינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

בית המשפט עמד על טיעוני הצדדים ובסופו של דבר דחה את עתירת המאשימה לקבוע מתחם ענישה שבין 18 ל - 36 חודשים אותו הגדיר כ"מוגזם", אך ציין כי לנוכח העובדה שמדובר בפגיעה בתשתיות, גם כשמדובר בעבירת ניסיון, יש להחמיר עמה, ומתחם העונש הראוי הוא מאסר בפועל שבין 6 חודשים עד שנתיים. בהמשך גזר את עונשם של המערערים ברף התחתון של המתחם כמתואר לעיל, תוך התחשבות בטיעוני ההגנה.

ב"כ המערערים ביקשו לשים את הדגש על העובדה שמדובר בסופו של יום בעבירת ניסיון שלא גרמה לנזק ממשי לרכוש ציבורי, זאת במובחן ממקרים שתוארו בפסיקה עליה נסמכה ב"כ המשיבה. בנוסף תמכו את טיעוניהם בהמלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת עונשי מאסר בעבודות שירות. לדבריהם המערערים למדו את לקחם ובתקופה שחלפה מאז ביצוע העבירות בשנת 2012 לא ביצעו עבירות נוספות. עוד ציינו את העובדה שהמערערים שהו במעצר בית מלא במשך תשעה חודשים, ולאחר מכן במעצר בית חלקי למשך שבעה חודשים נוספים.

ב"כ של עאסם, עו"ד חלבי, ביקש לחדד את העובדה שלא נגרם נזק כספי לרכוש הציבור כתוצאה ממעשיו של מרשו. בנוסף ציין כי חוות הדעת שלילית של הממונה על עבודות השירות בעניינו נבעה מאי הבנה, שכן המערער טען אצל הממונה שיש לו מתכות ברגלו ויש ברשותו מסמכים על כך לכן ביקש להפנותו מחדש לממונה על מנת לבדוק אפשרות של עבודות שירות שיתאימו למצבו הרפואי.

ב"כ של אחמד, עו"ד תאודורי, ציין כי בעניין מרשו ניתנה חוות דעת חיובית של הממונה על עבודות השירות. לטענתו תסקיר שירות המבחן משקף חרטה מצידו של אחמד. עצם קיומה של הרשעה קודמת בודדת בעברו של אחמד, אינו מצדיק, לדבריו, את שליחתו מאחורי סורג ובריח והוסיף כי הוא התארכ לאחרונה ומתכוון להתחתן.

ב"כ המשיבה עו"ד וולפוס, תמכה בגזר דינו של בית המשפט קמא מטעמיו, והוסיפה כי גניבת כבלי תקשורת וכבלים של חשמל, היא תופעה קשה שהמדינה מתמודדת עמה באופן יומיומי והיא מצדיקה הטלת עונשי מאסר בפועל של ממש, זאת כדי להרתיע עבריינים מביצוע עבירות כאלה מטעמים כלכליים.

ב"כ המשיבה הוסיפה, כי בעניינו של עאסם תסקיר שירות המבחן משקף אי הפנמה של חומרת העבירות שכן הוא התייחס לביצוע העבירות מן הסוג האמור כאל מקור פרנסה, ולא הבין את הפגם המוסרי שבמעשיו.

באשר לעניינו של אחמד, ציינה כי גם הוא גילה גישה דומה לגבי אותן עבירות וכי אין הצדקה במקרה זה לסטות מן המתחם שנקבע, משיקולי שיקום.

לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, נחה דעתנו כי אין מקום להתערב בגזר הדין. אומנם ניתן היה לנמק בפירוט יתר את שיקוליו של בית המשפט קמא, יחד עם זאת, לא מצאנו כי נפל בהם פגם ממשי. העבירות בהן הורשעו המערערים הן בעלות מאפיינים מובהקים של פגיעה באינטרס הציבורי. לא בכדי הוסיף המחוקק בתיקון 101 לחוק העונשין משנת תש"ע - 2009 את הוראת סעיף 384(א)(1) המחמירה בעונשו של מי שגונב דבר המשמש חלק מקווי תשתיות, מתקני תשתיות, או חיבור אליהם, או דבר שמטרתו הבטחת בטיחות הציבור. החמרה מתבקשת זאת בענישה עולה גם מפסיקתו של בית המשפט העליון ברע"פ 8708/08 אלסנע נ' מדינת ישראל (21.1.09). מעשי גניבה מן הסוג האמור, לא רק מהווים פגיעה ישירה ברכוש הציבור במובן הערך הכלכלי שנגזל ממנו, אלא שהם פוגעים באופן ישיר גם בתשתיות חיוניות כגון תשתיות בזק וחשמל וגורמים בכך לשיבוש החיים התקינים. בנסיבות אלה לטעמנו מתחם הענישה שקבע בית המשפט הוא מתחם ענישה ראוי גם כשמדובר בעבירה של ניסיון. העונש שנגזר בתוך המתחם מצוי ברף הנמוך שלו ולוקח בחשבון את מכלול שיקולי הקולא שמנו ב"כ המערערים.

נעיר בשולי הדברים, כי הפרקטיקה עליה עמד בית המשפט העליון לא אחת הינה כי ראוי שבית המשפט יפנה נאשם אל הממונה על עבודות השירות רק משנתגבשה ביסודה דעתו שיש מקום לעבודות שירות. יחד עם זאת, נקבע כי עצם ההפניה אין בה כדי ליצור אינטרס הסתמכות, או לחסום את בית המשפט, במקרים המתאימים, להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, גם אם הופנה אל הממונה, ראו ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל (6.2.14); רע"פ 9347/11 ענבי נ' מדינת ישראל (22.12.11). שקלנו גם נקודה זו, ובנסיבות העניין חומרת המעשים ושיקולי הגמול וההרתעה, הן הרתעת היחיד והן הרתעת הרבים, מצדיקים הטלת עונשי מאסר בפועל על המערערים.

לאור כל האמור, הערעורים נדחים.

המערערים יתייצבו לריצוי מאסרם בבית סוהר בימ"ר ניצן ברמלה ביום 16.8.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותם תעודת זהות או דרכון.

על כל אחד מהמערערים לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

העתק פסק הדין ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ה, 02 יולי 2015, במעמד ב"כ הצדדים והמערערים.

עירית כהן, שופטת

משה יועד הכהן,
שופט

אהרון פרקש, סגן נשיא
[אב"ד]

